

KAMIONOWNIK (2) *sb n*

kamionownik (1), **kamienownik** (1); kamionownik *WujNT*; kamienownik *Calep*.

a jasne; teksty nie oznaczają ó oraz é.

sg N kamienownik (1). ◇ pl A kamionowniki (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Ten, który kamieniuje; lapidator Calep, Cn (2) : Lapidator – Kamienownik. Calep 582a; Stephan wzywa Páná Iefufá/ y modli fię zá kámionowniki fwoie. WujNT Act 7 arg.

Cf KAMIONUJĄCY

MM